

SENTÈNCIA 25-03 DE 10 D'OCTUBRE DE 2003

Ponent M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que per sentència del Tribunal de Corts de data 20 de març de 2003 es condemna Carles E.M., com a responsable penalment en concepte d'autor del delictes major d'imprudència amb resultat de lesions, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a una AMONESTACIÓ PÚBLICA, a una multa de SIS-CENTS (600) EUROS i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, es condemna Carles E.M., subsidiàriament amb el M.I. Govern i solidàriament amb la Companyia Andorrana d'Assegurances a pagar a Anna S.M. la quantitat total de 21.638,02 Euros, amb interessos legals de conformitat amb les disposicions de l'article 74.1 del Codi Penal.

Es fa reserva de l'acció civil a Anna S.M. per les despeses futures.

II.-RESULTANT: Que són fets provats que el 30 de juliol de 1997, vers les 13'30 hores, el processat Carles E.M. nascut el 13 de febrer de 1967, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, mentre conduïa el vehicle Dahiatsu Rocky matrícula AND.51042, propietat del M.I. Govern i assegurat a la companyia Andorrana d'Assegurances, agafava, sense respectar el senyal de cedir el pas que es trobava al Carrer Sant Salvador d'on venia, el Carrer Bonaventura Riberaygua d'Andorra la Vella, via prioritària per la qual circulava el vehicle Opel Corsa matrícula (E) GI-5823-X, conduït per Jordi T.C. que no pogué evitar la col·lisió.

Anna S.M., nascuda el 12 d'abril de 1975, passatgera d'aquest darrer vehicle, va patir ferides que necessitaren un temps de curació de 260 dies segons l'informe mèdic de data 6 de febrer de 2001 del Dr. Jordi V.F.; aquest metge forense subratllava un grau de IPP de 8% i quantificava el pretium doloris de lleuger a moderat (2,5/7) i el perjudici de lleure de mitjà (4/7).

III.-RESULTANT: Que Anna S.M. formula recurs d'apel·lació contra la sentència, per la responsabilitat civil imposada en la mateixa, no estant d'acord amb les diferents quantitats fixades, que demana es modifiquin. Estima que aquestes quantitats no estan de cap manera justificades amb els criteris orientadors del Tribunal. Contesta també la fixació que fa la sentència recorreguda sobre els interessos legals.

IV.-RESULTANT: Que el MINISTERI FISCAL compareix als efectes oportuns, al discutir-se únicament les indemnitzacions fixades pel Tribunal de Corts, i trobar-se les parts degudament representades.

V.-RESULTANT: Que Carles E.M. s'oposa al recurs presentat i demana la confirmació de la sentència recorreguda.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que la incapacitat permanent parcial correspon a la reducció del potencial físic, psicosensoresial o intel·lectual afectant la víctima, una vegada el seu estat consolidat. La determinació de la incapacitat permanent es fa segons criteris doctrinals i jurisprudencials perquè cap disposició legislativa imposa al jutge un mode precís d'avaluació. El criteri principal és el grau fixat pels perits, malgrat que no vincula la decisió del jutge. També es pren en consideració l'edat de la víctima per apreciar les conseqüències de les sequel·les així com eventualment les repercussions professionals específiques.

En el cas d'autes, el grau retingut pel Dr. VERDAGUER i no formalment contestat és de 8% i el perjudicat va néixer el 12 d'abril de 1975. No existeixen conseqüències professionals específiques al·legades pel perjudicat susceptibles de modificar el càlcul.

Per tant, la fixació del punt a 1.200 € en funció del feble grau d'incapacitat i l'edat del perjudicat és conforme amb la jurisprudència habitual dels Tribunals andorrans.

II.-CONSIDERANT: Que el perjudici de lleure correspon a la disminució dels plaers de la vida causats principalment per la dificultat o la impossibilitat de practicar activitats lúdiques o esportives .

En aquest cas, les sequel·les no permeten a una dona jove de 38 anys practicar un esport com la gimnàstica o sessions de musculació. El metge va prendre en consideració les manifestacions versemblants de la perjudicada. La part apel·lant no ha aportat cap prova directa d'un nivell de practica intensiva d'aquestes activitats. Es suposa doncs que eren esporàdiques.

En conseqüència, la valoració del Tribunal de Corts és correcta.

III.-CONSIDERANT: Que les despeses de desplaçament justificades representen un total de 450 €. En efecte, el marit de la processada no essent part en el procediment no està legitimat per reclamar cap quantitat pels seus desplaçaments, com ho observa la part recorreguda.

IV.-CONSIDERANT: Finalment que les sentències condemnatòries tenen un caràcter constitutiu i no declaratiu. En efecte, la valoració dels perjudicis es fa a la data del judici i no a la data de l'accident. Per tant, l'article 74 del Codi Penal preveu que l'interès legal es calcula a comptar dels 30 dies següents a la data de la fermesa de la sentència. No existeix cap motiu de preveure el pagament dels interessos des d'una data anterior.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat en nom i interès d'Anna S.M.

2.- Confirmar la sentència del Tribunal de Corts dictada en data 20 de març de 2003 en la causa 78-1/01.

3.- Condemnar la recurrent al pagament de les costes processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.